

El prelat a França: «alegres en l'esperança»

De l'1 al 5 d'agost, el prelat de l'Opus Dei, Mons. Fernando Ocáriz, va realitzar una visita pastoral a França. Va tenir l'oportunitat de trobar-se amb fidels i amics de la prelatura, a qui va convidar a viure «alegres en l'esperança».

05/08/2017

Viatge a Barcelona - Portugal -
Madrid - Pla de viatge

5 d'agost

Durant el cinquè dia de permanència a París, el prelat va rebre diverses famílies. Les reunions amb Mons. Ocariz van tenir un to familiar. «Entre altres coses, li hem parlat de Vietnam, on vivim, i de l'apostolat que fem a la feina», explica Clara, que va anar amb els seus pares i germans.

Paul va venir amb la seva dona Bénédicte i els seus tres fills: Joséphine (16 anys), Charles (12 anys) i Philippe (10 anys). Destaca l'interès que va mostrar el prelat per cada un i l'atenció amb que va escoltar-los: «Li hem explicat que fa nou anys vam decidir tornar a França per poder inscriure els nostres fills en les escoles que ofereixen una bona formació cristiana. El prelat m'ha dit que sant Josepmaria desitjava que els pares fossin al cor d'aquests projectes educatius».

Laetitia va arribar acompanyada dels seus pares i germans per saludar Mons. Ocáriz, a qui va explicar que està a punt de començar els estudis d'infermeria després d'haver superat l'examen d'admissió. El prelat l'ha animada a pensar en l'abast que tindrà quan pugui exercir aquest treball: «Les infermeres desenvolupen una tasca fonamental per al bon ambient de qualsevol clínica», assenyala la seva mare. «El prelat li ha obert un horitzó engrescador. Ha sortit d'aquesta trobada plena d'orgull per la seva vocació professional».

«Prop del prelat, un se sent estimat»

Més enllà de les anècdotes, moltes persones han pogut confiar, al llarg d'aquests dies, algunes intencions personals. «Li hem demanat per una intenció particular i ens ha promès

que hi pregaria dins la propera missa que celebri», explica Paul.

«Saludar al prelat revifa el desig de viure romanent fidel a Crist», explica Achille, que va anar amb la seva dona, Victoire, i els fills. «Ens ha ajudat a comprovar la bellesa de l'esperit de l'Opus Dei, jove i actual».

Marie, per la seva banda, explica que «durant aquests minuts, no ha passat res d'especial; però, hem sortit esperançats. Penso que el prelat transmet pau i alegria. Per això, després de parlar amb ell tens desitjos de ser millor, d'estimar més Crist. A prop del prelat, un se sent estimat».

4 d'agost

A mitja tarda del 4 d'agost, el prelat de l'Opus Dei va visitar la capella de la Medalla Miraculosa, a la «rue du Bac». Allà, va poder saludar les Germanes de la Caritat, les religioses

que s'encarreguen de l'acollida dels fidels, i va pujar al primer pis de la capella per resar el rosari.

Davant la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa

El dia anterior, el prelat havia compartit amb alguns les intencions que més tard confiaria a la Mare de Déu: l'Església i el Papa, els fidels de l'Opus Dei i les iniciatives apostòliques repartides per tot el món.

Així mateix, va subratllar la importància de pregar pel Sant Pare, al qual se li ha confiat una important missió: «El Concili Vaticà I va dir que la missió del Papa és assegurar la unitat dels catòlics. La missió és, per tant, difícil. Per aconseguir-ho, necessita la nostra ajuda i la nostra fidelitat».

En sortir de la capella, alguns fidels de la prelatura que havien acudit per

pregar i altres persones que es trobaven allà, van poder saludar-lo. Mons. Ocáriz es va aturar un moment amb cada un d'ells.

A la parròquia on va rebre el Baptisme

Mons. Fernando Ocáriz va acudir a la parròquia espanyola de París, on havia estat batejat el 18 de novembre de 1944. El rector el va acollir càlidament. Junts van resar uns instants a l'església i després van acudir a consultar el registre de batejos, on queda constància del sagrament.

Abans de marxar, Mons. Ocáriz va deixar aquest text al llibre de signatures: «Amb l'alegria de visitar aquesta església on vaig rebre el sant Baptisme, amb la meva pregària per la comunitat que porta endavant la tasca pastoral entre els espanyols de París».

3 d'agost

Mons. Fernando Ocariz va viatjar des de París fins a la petita localitat de Couvrelles. Al migdia, va saludar els fidels de l'Opus Dei que hi fan un curs de formació cristiana. A més de participants francesos, hi ha estudiants de Filipines, l'Orient Mitjà, Itàlia i Espanya. Alguns van aprofitar l'oportunitat per presentar al prelat diverses iniciatives que duen a terme als seus països: ajuda social a Letònia, cursos universitaris d'estiu a França, treball humanitari a Jordània, recessos espirituals a l'illa de Reunión, etc.

El prelat de l'Opus Dei es va dirigir als joves: «Quan es té com a model Crist, sereu sempre joves encara que passin els anys. Com aconseguir-ho? Deixant-ho tot en les mans del Senyor, en primer lloc els nostres propòsits de cada dia». Mons. Ocariz va aprofitar l'ocasió per recordar la

importància i eficàcia de la comunió dels sants, gràcies a la qual podem ajudar-nos els uns als altres. «No vivim com éssers aïllats: cadascuna de les nostres accions, cadascuna de les nostres pregàries té un impacte en la vida dels altres».

Llibertat i amor

El prelat va insistir en la importància de l'alegria cristiana. A més, va parlar extensament sobre la llibertat, i va assenyalar que la clau d'un objectiu tan elevat és que «quan s'estima, es fan les coses amb llibertat. L'acte propi de la llibertat és l'amor». D'aquesta manera, «és possible estimar lliurement a Déu quan complim els nostres deures».

Després de la tertúlia, el prelat va plantar un Ginkgo Biloba al jardí de la casa. També els seus predecessors, el beat Àlvar del Portillo el 1988 i Mons. Javier Echevarría el 2011, van

plantar arbres de la mateixa espècie, un símbol de la perennitat.

2 d'agost

«Quan vaig saber que el Pare venia a França, vaig canviar les vacances per poder saludar-lo a París», explica Sofia, de 31 anys. Com ella, moltes altres persones seran amb el prelat de l'Opus Dei durant la seva estada de quatre dies a França. Molts el consideren «una mica francès», ja que Mons. Ocariz va néixer a la capital del país gal. La primera reunió amb fidels de l'Opus Dei va tenir lloc a les poques hores de la seva arribada, l'1 d'agost.

Dimecres al matí, el prelat va anar a Fontneuve, un centre de l'Opus Dei situat a Neuilly, en el qual s'ofereixen activitats de caràcter espiritual i cultural per a noies joves. A l'inici, Mons. Fernando Ocariz va resumir el missatge principal que desitjava transmetre durant l'estança a França:

«El cristià és cridat a ser alegre, a viure el bon humor, i a transmetre serenitat. Per què? Perquè és fill predilecte de Déu».

Alegria i amistat

Referint-se a les dificultats de la vida de cada persona, el prelat va comentar: «És possible que de vegades experimentem el sofriment, que plorem ..., però ¿estar tristos? No!». Amb paraules de sant Josepmaria, Mons. Ocáriz va recordar que també es pot estar content en els moments difícils, amb l'ajuda de l'oració.

Marie, mestre d'escola, va preguntar quin sentit té demanar alguna cosa a «un Déu que coneix tot el que vull, i molt millor que jo». En primer lloc, va respondre el prelat, «perquè Jesús ens ha dit que hem de demanar» i, a més, «perquè en la pregària obrim la nostra ànima a Déu i ens disposem així a acollir la seva voluntat».

En una reunió celebrada a Garnelles, un centre cultural al costat del riu Sena, Agustin, estudiant de filosofia, va explicar que a vegades és difícil el diàleg en un ambient racionalista una mica «tancat», que no deixa espai a la fe. El prelat va assenyalar que és una paradoxa abandonar-ho tot al judici de la raó i, al mateix temps, relativitzar tota creença. Aquesta incoherència pot ser un inici per obrir el diàleg. Tot i així, va afegir, «el millor camí per acompanyar algú cap a la veritat és i serà sempre el de l'amistat».

Podeu veure més fotos clicant als laterals de la imatge següent.